

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. február 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A több emberen elkövetett emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2012. június 8. napján kihirdetett 1.B.188/2011/58. számú ítéletét **megváltoztatja** és megállapítja, hogy az 1 rb zaklatás vétségét (Btk. 176/A.§ (2) bekezdés) folytatólagosan követte el.

I.rendű vádlott neve vádlott bűnös további 1 rb folytatólagosan elkövetett magánlaksértés büntetében (Btk. 176.§ (1), (2) bekezdés a), c) pont, (4) bekezdés).

Ezért és a terhére megállapított további bűncselekményekért - halmazati büntetésül - 13 (tizenhárom) év fegyházbüntetésre és mellékbüntetésként 10 (tíz) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A büntetőeljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott fegyházbüntetésbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A **Veszprémi Törvényszék** a 2012. június 8. napján kihirdetett **1.B.188/2011/58. számú ítéletével** I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségét megállapította:

- emberölés büntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés f) pont),
- testi sértés büntetében (Btk.170.§ (1) és (4) bekezdés I. tétel),
- folytatólagosan elkövetett személyi szabadság megsértésnek büntetében (Btk.175.§ (1) és (3) bekezdés c) és h) pont),
- testi sértés vétségében (Btk.170.§ (1) bekezdése), illetve
- zaklatás vétségében (Btk.176/A.§ (2) bekezdése).

Ezért a terheltet halmazati büntetésül 11 év fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámította a terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, illetőleg lefoglalás megszüntetése utáni kiadásáról.

A vádlottal szemben zaklatás vétsége (Btk.176/A.§ (2) bekezdése), valamint folytatólagosan elkövetett magánlaksértés büntette (Btk.176.§ (1) és (2), illetve (4) bekezdése) miatt indított büntetőeljárást megszüntette.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az **ügyész** a vádlott terhére, a megszüntető rendelkezések miatt, a megjelölt bűncselekmények tekintetében bűnösség megállapítása érdekében, továbbá hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett fellebbezett.

I.rendű vádlott neve **vádlott** az emberölés büntettének kísérletében való felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a **védője** pedig a tényállás téves megállapítása és téves minősítés miatt, az emberölés büntettének kísérletében való felmentésért, illetőleg enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.303/2011/4-I. számú átiratában** az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendtartás szabályainak megfelelően lefolytatott eljárása során minden bizonyítékot beszerzett és értékelt, amely az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges volt.

A történeti tényállás 4. tényállási pontjának (11. oldal 4. bekezdése) - az iratok tartalma alapján történő - kiegészítését indítványozta azzal, hogy a vádlott cselekményét a súlyos-igen súlyos fokú alkoholos befolyásoltság határán álló részegség állapotában követte el.

Az ítélet 13. oldal első bekezdését kiegészítendőnek tartotta azzal is, hogy a terhelt személyiségzavarban szenved, mely megkönnyítette, elősegítette a cselekmény elkövetését, azonban beszámítási képességét nem érinti, nem zárja ki és nem is korlátozza. Mellőzni indítványozta az ítélet 8. oldal 2. bekezdésében foglaltakat, mivel az a jogi indokolás körébe tartozik. E pontosításoknak megfelelően megalapozottnak tartotta az ítéleti tényállást, illetőleg leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, de tévedett, amikor a tényállás 2. pontjában rögzített zaklatás vétsége és 3-4. tényállási pontban írt magánlaksértés büntette miatt indult büntetőeljárásokat megszüntette a magánindítvány hiányára hivatkozva. Rámutatott, hogy **1. sértett** sértettet a tényállás 2-4. pontjaiban írt cselekmények kapcsán 2010. március 21. napján hallgatta ki a nyomozó hatóság tanúként, amikor nem tájékoztatták arról, hogy az alapos gyanú tárgyát képező bűncselekmények egy része kizárólag 30 napon belül bejelentett magánindítványára üldözendő, melynek előterjesztéséhez joga van. A bírói gyakorlat szerint, amennyiben a tájékoztatás az eljárás korábbi szakában elmaradt, akár másodfokon is előterjesztheti a jogosult a kérelmét (BH2001.508) Ennek megfelelően a sértettet folytatólagos kihallgatása során kioktatták és élt is 2010. április 29. napján jogosultságával valamennyi sérelmére

elkövetett, illetőleg a megszüntető rendelkezéssel érintett bűncselekmény miatt. Így a magánindítványt joghatályosnak kell tekinteni.

Véleménye az volt, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket feltárta, de a súlyosító tényezőket nem értékelte elég nyomatékkel és a törvényi minimumot alig meghaladó mértékű, aránytalanul enyhe szabadságvesztés büntetést alkalmazott.

Az ítélet megváltoztatását indítványozta tehát akként, hogy az ítélőtábla mondja ki bűnösnek I.rendű vádlott neve vádlottat az 1-2. tényállási pontban írt cselekmények okán folytatólagosan, személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétségében, a Btk.176/A.§ (2) bekezdés a) pontja szerint. Állapítsa meg bűnösségét a 3-4. tényállási pont alapján folytatólagosan elkövetett magánlaksértés büntetében a Btk.176.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a), c) pontja, illetve (4) bekezdése szerint.

Ezekért és a terhére rótt egyéb bűncselekményekért halmazatban kiszabott fegyházbüntetés tartamát lényegesen súlyosítsa. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A vádlott **védője fellebbezése indokolásában** (Bf.80/2012/7. számú utóirat) kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az iratok tartalmával ellentétesen, a sértetti vallomások és ahhoz illeszkedő bizonyítékok egyoldalú mérlegelésével - a vádlotti védekezés figyelmen kívül hagyásával - állapította meg a tényállást és abból helytelen jogi következtetéseket vont le.

A tényállás 1. pontjában írt cselekmény tekintetében a bíróság hosszasan sorolta a sértett, illetve a tőle értesülő tanúk előadásának tartalmát, holott I.rendű vádlott neve vádlott sosem tagadta, hogy fizikailag bántalmazta **1. sértett** sértettet, dulakodtak és közben ruhájára benzin ömlött. A személyi szabadság megsértése körében egyáltalán nem volt egységes a tanúk vallomása, de ezt nem tartotta a törvényszék lényegesnek, viszont nem foglalkozott azzal a fontos körülménnyel, hogy a sértett szabad akaratából ment el I.rendű vádlott neve hívására és a vádlott önként engedte távozni a lakásából a sértettet és hagyott fel a cselekmény folytatásával. Alkalmatlannak találta a sértetti előadás megcáfolására a vádlott védekezését megtámogató **1. tanú** tanú nyilatkozatát, aki a benzin konyhaasztalon való tárolására, illetve a véletlenszerű kiloccsanására adott életszerű magyarázatot. A vádlott kékes támadásának megtörténtét kétségessé teszi a látlelet, melyben nincsen szó arról, hogy **1. sértett** a nyakán hámsérüléseket szenvedett volna.

Nem tulajdonított jelentőséget a bíróság annak sem, hogy a "**X**". **települési** lakás bejárai ajtaja nem volt bezárva, mivel az nem is volt kulccsal zárható, vagyis a sértett szabad mozgását ez sem akadályozta. Kizárta a bizonyítékok köréből **2. tanú** tanúvallomását arra való utalással, hogy érzelmileg elfogult, illetve nem volt közvetlen észlelője a cselekményeknek, de ez nem okozott problémát, amikor elfogadta a sértettek és baráti körükbe tartozó közvetett tanúk nyilatkozatait.

Ezért - álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság helytelenül minősítette a vádlott cselekményét felfegyverkezve elkövetett és a sértett sanyargatásával járó személyi szabadság megsértésének, tekintve, hogy erre nem volt bizonyíték, és a könnyű testi sértés vétségét külön is megállapította. Nem megfelelő a zaklatás minősített esetének megállapítása sem, mert az események után küldött SMS-ben olyan szöveg nem szerepel, ami erőszakos büntetendő cselekménnyel való fenyegetésnek tekinthető.

A 2-3. tényállási pont viszonylatában I.rendű vádlott neve elismerte e bemenetel tényét, de ugyanakkor lehetőséget biztosított **1. sértett** számára a szoba elhagyására és apja felébresztésére, tehát szabadságában nem korlátozta. Azt semmi nem támasztotta alá, hogy

I.rendű vádlott neve a kalapácsot tényleg magával hozta. Ez a vádlotti magatartás nem lehetett annyira fenyegető, ha kettesben tudtak beszélgetni a sértett szobájában hosszabb ideig, majd a **1. sértett** és édesapja a vádlottat saját gépkocsiján hazaszállította.

A vádlott nem vitatta, hogy számos alkalommal hívta telefonon volt barátnőjét, de békülési szándékkal, és a lova hogyléte felől való érdeklődés semmiképpen nem volt fenyegetésnek értékelhető. Kifogásolható, hogy a sértett állatainak elpusztítására vonatkozó előkészület tekintetében a bíróság aggálytalanul elfogadta **3. tanú** tanú vallomását, akinek szavahihetősége erősen megkérdőjelezhető.

A védő szerint a 3-4. tényállási pontban írt zaklatás és magánlaksértés esetében helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az eljárást megszüntette, mivel a Be.173.§ (3) bekezdése értelmében a magánindítvány ténylegesen elkészt.

A I.rendű vádlott neve terhére rótt élet elleni cselekményekkel összefüggésben azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vallomásukat folyton változtató sértettek előadására alapította a tényállást, nem törődve pl. az olyan eltérő állításokkal, hogy a fojtogatás néhány másodpercig, vagy több percig tartott. Nem nyert bizonyítást, hogy a baltát a vádlott vitte magával, hogy tudta, miszerint a sértett otthon tartózkodik, - miután napok óta a barátnőjénél aludt - és az sem, hogy I.rendű vádlott neve rongálta meg a szobaajtót.

Teljesen ellentétes a vádlottnak **2. sértett** sértetről alkotott tiszteletteljes, pozitív véleményével az a feltételezés, hogy fejszével támadt volna rá. A dulakodást a sértett kezdeményezte a szobájában tartott baltával, melyre az a bizonyíték, hogy a vádlott fején repesztett sérülések voltak, melyek csak a fejszétől származhattak. Beadványához a védő orvosi dokumentációt csatolt.

Kifejtette, hogy a vádlott sosem tagadta a verekedés tényét, a sérülés okozását, de ő magát is bántalmazták a sértettek. Az orvos-szakértői vélemény nem támasztotta alá az élet kioltására alkalmas tettelegességet, mivel legfeljebb közepes erőbehatást véleményezett **2. sértett** sérüléseinek keletkezési mechanizmusaként.

Végezetül leszögezte, hogy I.rendű vádlott neve az általa is elismert erőszakos cselekményeket beszűkült tudati állapotban, szerelemföltésből, elkeseredettségéből valószínűsította meg, amiért vállalja a büntetőjogi felelősséget. Kérte védence javára értékelni az elkövetés óta rendezett életvitelét, családi környezetét, hosszú ideje büntetlenségét, a hatósággal való együttműködését, a menthető indulati állapotát, **1. sértett** sértett jelentős közreható magatartását és a vádlott olyan mélységű megbánását, amely öngyilkossági kísérlethez vezetett.

I.rendű vádlott neve vádlott az ügyészi átiratra tett **észrevételében** lényegében megismételte a bírósági eljárásban írásban is előterjesztett védekezését (Bf.80/2012/6. számú utóirat). Részben eljárásjogi szempontból támadta a törvényszék tevékenységét, részben pedig megalapozatlanságra hivatkozott. Érvelése elsődlegesen a bíróság bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységét illette kritikával az alábbiak szerint.

Az első tárgyaláson részletesen kihallgatta a törvényszék a sértett tanúkat, de a másodikon, - amikor új bíró lépett az ügybe - a vallomásaikban felmerülő ellentmondásokra való szembesítésük nem történt meg. Az ítélet nem is tér ki az első tárgyalás alkalmával elhangzottak elemzésére.

A bíróság nem a tényeknek megfelelően állapította meg az 1. pontban írt cselekmény lefolyását, mivel a benzines üvegnek semmilyen tényleges szerepe nem volt, nem is történt

meg a vele való fenyegetés. Az üzemanyag egy Stihl-fűrészhez kellett, ami több tanú szerint is a lakásban volt, ezt **1. sértett** sértett sem cáfolta meg. A testi sértést a sértett és főnöke, **1. sértett főnöke** együtt találták ki, amikor **1. sértett** elmesélte főnökének a lezajlott veszekedést, ő pedig rábeszélte, hogy menjenek a rendőrségre. Éppen **1. sértett főnöke** tanú volt az a személy, aki a vádlott féltékenységet felkeltette. A sértetti körbe tartozó tanúk egyébként is nyílt rosszindulattal, **1. sértett** irányában elfogultan nyilatkoztak, de a bíróság ezt nem kifogásolta, hanem szavahihetőnek minősítette őket az ítélete indokolásában.

A 39 telefonhívás kétségtelenül megtörtént, mivel I.rendű vádlott neve ki akart békülni **1. sértettel**, illetve tisztázni akarta vele a szakítás valódi okát, amely elől a sértett folyamatosan kitért. Nem fenyegetőzött viszont a lova megölésével, és nem is tanúsított erre utaló magatartást, amikor március 17-én megjelent **Y. településen** és a sértett, meg az apja hazavitték. Ezen alkalomra a kalapácsot sem vitte magával, mert békülési szándékkal ment, a szerszámai egy részét pedig a sértett lakásán tárolta, ahol sokat tartózkodott. A sértett maga is vallott úgy, hogy a kalapácsot 10 perc beszélgetés után a vádlott letette, azzal meg sem kísérlete bántalmazni.

3. tanú tanúvallomásának elfogadását kifogásolta, mivel ez a személy az ő ittas állapotát kihasználva vette rá, hogy írja meg az SMS-t **1. sértettnek**, amit később fenyegetőnek tartott a bíróság, illetve ajánlgatta neki pénzért a segítségét a sértett lovának, kutyájának megölésével a bosszúállásban. Ezt elmesélte **1. sértettnek**, amikor március 17-én odament a házukhoz, a sértett pedig azt mondta a bíróság előtt, hogy a vádlott az állatai bántalmazásával telefonon fenyegette meg.

A március 21-én történt eseménysor tekintetében a vádlott azzal érvelt, hogy balta nem volt nála, azt sem a kutya bántalmazására, sem a szoba rézkilincsének leverésére nem használta, ezen egyébként is nyomot hagyott volna az acél penge. Kérte erre nézve helyszíni szemle tartását és szakértői vizsgálat elrendelését, de a bíróság nem reagált az indítványára.

A vádlott azzal érvelt, hogy a sértett rontott ki a szobájából a fejszével és támadta meg őt. Ezzel ellentétesen a szobába való behatolását, ott történő eszközös bántalmazást a bíróság azzal indokolta, hogy az ajtóban kezdődtek a vérnyomok, holott azok mindenhol voltak, ahol nem is dulakodtak, mert **2. sértett** mindenfelé járkált a lakásban. A vádlott nyomatékosította, hogy a dulakodás során sosem került kizárólag az ő kezébe a fejsze, mert azt a sértettek mindketten fogták és neki test szerte, különböző sérüléseket okoztak vele. **2. sértett** is - vallomásával ellentétesen - a huzavona miatt szenvedett többféle sérülést, nem egy, nekifutásban leadott csapástól keletkeztek a fején lévő sebek.

Abban érezte magát a vádlott hibásnak, hogy nem riadt vissza a sértett **2. sértett** kezében lévő fejsze látványától, hanem belement a közelharcba. Kifejtette azt is, miszerint helytelen a sértett szájba vágást külön cselekményként értékelni, mivel két cselekményrész - a balta eldobása és az ökölcsapás - között nem volt szünet.

Az események lefolyására a sértettek különben is egymástól és maguktól teljesen eltérően vallottak. Rávilágított volna következetlenségükre egy bizonyítási kísérlet, amit az elsőfokú bíróság szintén nem rendelt el. Apa és lánya célja - **1. sértett** nyakának megszorításával összefüggésben is - az életveszély kialakulásának alátámasztása volt, ezért vallottak olyat, hogy I.rendű vádlott neve először csak néhány másodpercig, majd később már 30-60 másodpercig fogott rá **1. sértett** nyakára, ami teljesen kizárt, mert akkor a jóval kisebb termetű és súlyú sértett nem maradt volna életben. A nyak sérülésére semmilyen bizonyíték nem volt, azt az orvos-szakértő sem állapította meg.

Hosszan ecsetelte, hogy az ő egyenes jellemével nem fér össze **1. sértett** sértett azon magatartása, miszerint a szakítást egy hazugsággal magyarázza meg. Ez a bánásmód váltotta ki belőle az agresszivitást. Nem igaz a sértettnek a hazugságára adott magyarázata, hogy oka volt tőle félni a kapcsolatuk során tanúsított magatartására figyelemmel. Sőt, **1. sértett** még tovább táplálta az újra kezdés reményét a vádlottban, amikor bizalmas módon búcsúzott tőle **X. településen**, amikor I.rendű vádlott nevet **Y. településről** hazaköltöztette. Ennek ellenére nem haragszik rá, megölni pedig sohasem akarta.

A **nyilvános ülésen** megjelent **ügyész** az átiratában foglaltakat az írásbelivel egyezően fenntartotta.

Perbeszédében az eljárást megszüntető rendelkezés helytelen voltát emelte ki. A sértettet, amikor megtette feljelentését, nem figyelmeztették a magánindítvány megtételének lehetőségére, nem volt tisztában a jogaival, ezért 30 napon túl történt a magánindítvány előterjesztése. Amikor a nyomozó hatóság figyelmeztette a sértettet a jogára, akkor azonnal élt a magánindítvánnyal. A gyakorlat szerint ezt joghatályosnak kell tekintetni és meg kell állapítani ezekben a bűncselekményekben is a vádlott bűnösségét.

A védői beadványra reagálva leszögezte, hogy a bírói érvelésnek a Be. előírásai szerint kell történnie, a logika szabályait is betartva. Ha ennek megfelel a bizonyítékértékelő tevékenység, akkor nem helyezhető hatályon kívül az ítélet.

A vádlott észrevételeire akként nyilatkozott, hogy az abban írtaknak a büntetőjogi főkérdés tisztázása szempontjából nincsen jelentősége. I.rendű vádlott neve többféleképpen adta elő, hogyan történt az 1. tényállási pont szerinti cselekmény, illetőleg milyen okból tartotta a benzines palackot a konyhaasztalon és milyen szerepe volt a késnek. Az elsőfokú ítéletben nem szerepel, hogy a kést melyik oldalával szorította a sértett nyakához. Nem minden esetben keletkezik sérülés, mert az életét veszélyben érző személy érthető módon nem tanúsít ellenállást ilyen helyzetben. Ettől függetlenül a késsel való fenyegetés kimeríti a személyi szabadság megsértésének minősített esetét.

A vádlott az ajtó bezárására mozdulatot tett. A sértett joggal gondolhatta, hogy azon kijutni nem tud, egyébként pedig I.rendű vádlott neve fizikai erőszakot is alkalmazott, hogy megakadályozza a szobából való kijutást.

A sértett csak két rossz közül tudott választani, ezért jelent meg önként a vádlottnál. A vádlotti hívásnak tett eleget, félve a kilátásba helyezett, majd be is következett súlyosabb sérelmekről.

Az elsőfokú bíróság itt sem csak a sértett vallomására alapította a tényállását, illetőleg a vele kapcsolatban lévő közvetett tanúk, hallomásból származó előadására. Vannak olyan cselekményrészek, amelyeknek a sértett barátnői, főnöke és édesapja közvetlen szem- és fültanúi voltak. A munkatársai látták a sértett monokliját, fejsérüléseit és tudták, hogy a kobakot azért nem tudta felvenni, mert a vádlott ököllel többször fejbe ütötte. Hallották a telefonhívásokat és látták az SMS-eket. Ezzel szemben a vádlott felesége valóban csak hallomástanú volt, aki a vád tárgyává tett cselekményeknél nem volt jelen, azok következményeit sem észlelte.

A 2. és 3. tényállási pont vonatkozásában rögzítve lettek azok a verbális megnyilvánulások, amelyek összefüggésükben fenyegetőek, ezért ilyen előzmények ismeretében kevésbé hihető,

hogy valóban az őszinte érdeklődés vezette a vádlottat, amikor „a sértett lovának a hogyléte” után érdeklődött. A zaklatás szinte folyamatos volt I.rendű vádlott neve részéről.

A 4. ponttal kapcsolatban senki nem állította, hogy a vádlott magával vitte volna a baltát. Következtetés abból vonható le a vádlott szándékára, hogy üldözte a sértettet a békülési szándékával, aki menekült előle, éjjel ment, ittas állapotban és baltát vett magához. Egy sértődött ember cselekményének a folyamata, amely indult a fenyegető SMS-ektől addig, amíg két emberen ölési cselekményt próbált megvalósítani.

A sértett édesapjának baltával való megtámadása befejezett kísérlet, mert ha nem emeli a kezét a feje fölé, akkor eléri a fejszecsapás és valószínűleg halálos koponyasérülést szenved.

1. sértett vonatkozásában befejezetlen és távoli kísérletről van szó, mivel a fojtogatás időtartama nem érte el a minimum 1 percet.

Az ügyész álláspontja az volt, hogy a védelem által benyújtott fellebbezés a bizonyítékok újraértékelését célozza, amely másodfokon kizárt.

Az ítélet megváltoztatását célzó indítványát az írásbelivel egyezően ismételte meg.

A **védő** perbeszédében összefoglalta a fellebbezésében írtakat.

Hangsúlyozta, hogy a kapcsolat **1. sértett** kezdeményezésére jött létre, aki gátlástalan módon rajongott a vádlottért annak ellenére, hogy tudta, felesége van. A vádlott komolyan vette a kapcsolatot, hiszen 2010 márciusáig együtt képzelték el a jövőt, utána jött rá, hogy **1. sértett** nem hozzávaló. A vádlott nem tudta megbeszélni a szakítás okait, mert nem állt szóba vele a sértett. Az nem tekinthető elintézési módnak, hogy egy hazug tartalmú üzenetet küldött I.rendű vádlott nevenek. Ez volt a kiinduló alapja a tragikus cselekménysorozatnak, amelyet a terhelt szerelmi bánatában hajtott végre.

A 2010. március 11. és 21. közötti 3 indulatos, átgondolatlan cselekedetet 11 évvel jutalmazta a bíróság. Ez aránytalanul súlyos. A sértett megmondta, hogy börtönbe fogja juttatni a vádlottat. Ez sikerült neki.

A tényállás **1. sértett** vallomásán alapszik. A bíróság semmiben nem fogadta el a vádlott és a független tanúk vallomásait. Prekonceptiója volt kezdettől fogva és csak ezt alátámasztó bizonyítékokat vette alapul a tényállás megállapításánál. Ezért az ítélet a Be.351.§ (2) bekezdés c) és d) pontja szerint megalapozatlan.

Kérte, hogy az ítéletábra mentse fel a vádlottat az élet elleni cselekményekben, mivel azok nem nyertek kétséget kizáróan bizonyítást.

Indítványozta, hogy az ítéletábra alkalmazza a Btk.87.§ (3) bekezdése szerinti kétszeri leszállás lehetőségét és őt az elkövetett cselekménnyel arányos büntetésben részesítse.

A **vádlott** felszólalásában megismételte az elsőfokú eljárásban előterjesztett beadványainak, illetve érdemi védekezésének, valamint írásbeli észrevételének lényegi tartalmát.

Hangsúlyozta, hogy már szégyelli, amit tett, de a folyamat elindítója **1. sértett** volt. Egyszer sem tudta megbeszélni a sértettel a szakítás okát, mert **1. sértett** menekült előle, szerinte azért, mert nem is volt senkije. Neki nagyon fájt, hogy szakítani akar vele más férfi miatt, mert szerelmes volt a lányba. Az is rosszul esett, hogy az eljárás során **1. sértett** és az apja olyan vallomásokat tettek a terhére, amelyek nem voltak valósak, de az ő szigorú büntetését jól megalapozták.

Nyomatékosította, hogy nem akarta semmiképpen megölni **1. sértettet** és az apját sem. Nem bántottam a kutyát fejszével, nem is volt nála fejsze. Nem ütötte le a kilincset sem. Amikor az apa a baltával kijött a szobából és felé ütött, az volt az érzése, hogy őt agyoncsapják, ha elengedi a fejszét. **1. sértett** nyakát a vállánál fogva rázta meg, azért hogy ne bántsa tovább a kulccsal, amivel a fejét ütötte.

A BV-intézetben volt egy öngyilkossági kísérlete, annyira bántották a történetek. Az elsőfokú tárgyalás után kivitték dolgozni a börtönből **Z. településre**, mert a 3 év előzetes letartóztatásban töltött idő alatt megismerték a jellemét és elhitték neki, hogy ártatlan az emberölés kísérletében.

A Győri Ítéltábla a kétirányú jogorvoslati kérelmekre tekintettel Be. 348.§ (1) bekezdése szerint **teljes körben felülbírált** az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt. Az ügyészi fellebbezést megalapozottnak ítélte, míg a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy a Veszprémi Törvényszék az eljárása során a perrendtartási szabályokat maradéktalanul betartotta, figyelemmel a Be. 554/A-M.§§-ban írott - a kiemelt jelentőségű ügyek eljárására vonatkozó - szabályokra, melyeket mintaszerűen alkalmazott. Az ítélet hatályon kívül okot adó szabálysértés nem történt, az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

Nem állta meg a helyét a vádlott azon eljárásjogi hivatkozása, hogy a 2011. április 29. napján tartott első tárgyaláson kihallgatott sértettek ismételt kihallgatása, illetőleg az ellentmondásokra való szembesítése nem történt meg a megismételt tárgyaláson.

A 22. sorszámú jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a bíróság részletesen kihallgatta **1. sértett** és **2. sértett** sértetteket, akik az ügyésztől, védőtől és a vádlottól is számos kérdést kaptak, továbbá elébük lett tárva a nyomozati vallomásuk is, éppen az ellentmondások feloldása végett. A vádlott ezekre a nyilatkozatokra észrevételt tehetett.

A tárgyalást 2011. október 26. napján a Be.554/L.§ (2)-(3) bekezdésében írottak szerint előlről kellett kezdeni, mivel a tanács elnöke személyében változás történt, illetve az előző tárgyalás óta két hónapnál hosszabb idő telt el. A bíróság újra megidézte a sértett tanúkat is, akik a 22. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt és ismételt kihallgatásuk alkalmával - a Be.287.§ (4) bekezdése értelmében - felolvasás útján ismertetett vallomásaik tartalmát, a kérdésekre adott válaszaikkal együtt fenntartották. (27. számú jegyzőkönyv 4-5. oldal)

Az elsőfokú bíróság valamennyi nyomozati és bírói szakban tett nyilatkozatukat értékelte az ítéletet indokolása szerint.

Az ítéltábla megállapította, hogy a Veszprémi Törvényszék a négy tényállási ponthoz kapcsolódóan széles körben összegyűjtött bizonyítási anyagot elemezte és értékelte. A tényadatokat, továbbá a személyi bizonyítékokat részletesen összevetette I.rendű vádlott neve a teljes, illetve ténybeli beismeréstől, az emberölés kísérletének teljes tagadásáig terjedő vallomásaival. Az ellentmondásokat megkísérelte feloldani. Bizonyítékértékelő tevékenysége megfelel a jogszabályi követelményeknek.

A törvényszék a tényállás 1. pontjában írott - **1. sértett** sértett sérelmére 2010. március 11. napján elkövetett - bűncselekmények tekintetében részletesen kitért I.rendű vádlott neve ide

vonatkozó részleges beismerő vallomásának tartalmára, azt összevetette az összegyűjtött egyéb tárgyi, okirati és személyi bizonyítékokkal.

Tény, hogy ezen a napon szakított **1. sértett** a vádlottal, aki telefonon a lakására hívta, ahol a sértett megjelent és I.rendű vádlott neve őt bántalmazta. Ezt a vádlott sem vitatta. A bíróság számot adott arról, hogy miért a sértett vallomására alapította tényállását az egyéb tények tekintetében, miszerint nyakához I.rendű vádlott neve kést szorított, benzinnel való leöntéssel, mindkettejük felgyújtásával fenyegetőzött és annak ellenére, hogy a sértett többször el akart menni, ezt milyen módon akadályozta meg. **1. sértett** vallomása összhangban állt a hallomástanúk nyilatkozatával, akik közül **1. sértett főnöke** arra is emlékezett, hogy erős benzinszag érződött munkatársán, amikor a vádlottal való találkozás után a munkahelyén megjelent. A sértett barátnője **1. sértett barátnője** és főnöke látták a fején lévő sérüléseket, melyek keletkezési módját alátámasztotta az orvosi dokumentáció és szakértői vélemény. **4. tanú** és **3. tanú** tanúk a vádlott elmondásából értesültek a történetekről.

A védelem egyoldalú bizonyítékértékelésre való hivatkozásával ellentétben a bíróság elemezte a vádlott által bejelentett közvetett tanúk vallomásait is; így számot adott arról, hogy **5. tanú**, **6. tanú**, **7. tanú**, továbbá **8. tanú** és **2. tanú** vallomásai miért nem alkalmasak arra, hogy megdöntsék a sértett szavahihetőségét.

A 2. tényállási pont vonatkozásában I.rendű vádlott neve vádlott is beismerő vallomást tett, miszerint 2010. március 11-17. között számos alkalommal hívta mobiltelefonon **1. sértettet** és próbálta vele felvenni a kapcsolatot. A sértett hasonló nyilatkozatot tett, kiegészítve az általa fogadott telefonhívások fenyegető jellegű, vagy éppen békülékeny tartalmával. Ezt alátámasztotta még a nyomozás során készült híváslista (173. oldal), amelyben írtak szerint 10 nap alatt a vádlott részéről 64 forgalmazás történt, melyből 39 hívás volt, a többi pedig SMS küldés **1. sértett** telefonjára.

A 3. tényállási pont a 2010. március 17. napján hajnalban történt eseményekre vonatkozik. I.rendű vádlott neve vádlott elismerte, hogy behatolt a lány szobájába reggel 5 óra 30 perc körüli időben, akit álmából riasztott fel. A kalapács származása és előkerülése szempontjából tett eltérő vallomást **1. sértetthez** képest, aki következetesen tartotta magát a 2010. március 21. napján tett tanúvallomásában előadottakhoz. **2. sértett** tanú lányával összhangban nyilatkozott azokra a részletekre, amelyeknek maga is közvetlen észlelője volt, amikor I.rendű vádlott neve mintegy félórás gyözködés, beszélgetés után kiengedte **1. sértettet** a szobából, hogy édesapját felébressze. A sértettek egyező előadása volt elfogadható, miszerint számukra a kalapács idegen szerszám volt, azt valószínűleg I.rendű vádlott neve hozta magával. Egyebekben nem befolyásolja a cselekmény jellegét, annak minősítését, hogy az elkövető saját tulajdonú, vagy a sértettől megszerzett, fegyverként használható eszközzel fenyegeti, bántalmazza vagy korlátozza szabadságában áldozatát.

Ugyancsak mérlegelte az elsőfokú bíróság **1. sértett barátnője**, **9. tanú** és **1. sértett főnöke** tanúvallomásait az előzmények tekintetében, illetőleg értékelte a cselekményfolyamat egyes részleteire nyilatkozó **3. tanú**, **4. tanú** és **10. tanú** tanúk vallomásait, továbbá a szemléről felvett jegyzőkönyv adatait és az egyéb okirati bizonyítékokat.

A tényállás 4. pontjában írott bűncselekmények vonatkozásában a törvényszék elemezte a vádlott ellentmondásos vallomását, annak cáfolatát képező, tartalmukban megegyező sértetti nyilatkozatokat. Apa és lánya előadását alátámasztották az egyéb, objektív bizonyítási eszközök; úgy, mint a szemle jegyzőkönyv, ahhoz csatolt fényképek, (40/2010. bü. számú

nyom.irat 45-48. oldal és 54-68. oldal) a sértettek sérüléseiről közvetlenül a bántalmazás után készített és tárgyaláson csatolt fotók (22. számú jkv. melléklete), illetőleg az orvosszakértői vélemények. A szemle anyagában látható, hogy a vérnyomok közvetlenül a szobaajtón belül 1-2 méterre kezdődnek és kifelé folytatódnak, annak megfelelően, ahol **2. sértett** sértettet a fejszecsapás érte, majd ahogyan kihátráltak az udvarra. Ez megdönti azt a vádlotti védekezést, hogy nem ő ment be a szobába, hanem **2. sértett** rontott ki a baltával. A letört kilincs (nyom.irat 55-ös kép) tekintetében közömbös, hogy azt baltával, vagy kézzel rongálták meg, az is, hogy ki tette ezt, mert ez nem játszott semmilyen szerepet a helyszínen megvalósult bűncselekményekben. A 26 cm hosszúságú, 3 tollú, régi típusú pincekulcs (54-68. oldal) és a vádlott fejsérülésiről készült fotók, illetve szakvélemény viszont igazolják, hogy nem **2. sértett** okozta azokat fejszével, hanem **1. sértett**, aki az apját ért támadás elhárítása érdekében verte ezzel az eszközzel a vádlott fejét.

A március 17. és 21. között eltelt időszakra és **1. sértett** vádlottal szemben táplált félelmére, annak okaira vonatkozóan szintén **9. tanú** és **1. sértett barátnője** tanúk nyilatkozatait vette figyelembe a bíróság, továbbá értékelte a vádlott személyisége, motivációja tekintetében készült igazságügyi pszichiáter, illetőleg pszichológus szakvéleményt, ittasságára pedig a vérvételi jegyzőkönyv adatait.

A terhelt a másodfokú eljárás során is hivatkozott bizonyítási indítványai tárgyában az ítélet táblára arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem volt szükség ezekre a fent ismertetett, rendelkezésre álló bizonyítékrendszer és elsőfokú bírói érvelés ismeretében.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a törvényes és teljes körű bizonyítékértékeléssel megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott. A mérlegeléssel megállapított tényállás alapját képező logikus és következetes elemzés - azonos bizonyítási anyag mellett - a másodfokú eljárásban nem támadható.

A megyei bíróság ítélete azonban **kis részben megalapozatlan**. E megalapozatlanság oka az, hogy a tényállás személyi része hiányos, mivel a vádlott előéletére vonatkozó adatok nem szerepelnek teljes körűen benne, a történeti részben nincsenek pontosan rögzítve a vádlott és a sértettek életkora, fizikai adottságai, illetőleg a főügyészség átiratában jelzett adatok egy része (Be. 351. § (2) bekezdés b) pont).

Az ítélet tábla a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - az iratok tartalmára tekintettel - a tényállást az alábbiak szerint egészíti ki.

A vádlott ellen a Székesfehérvári Városi Bíróság 2000. november 17. napján, 11.B.1343/1999. számú ügyében hozott először marasztaló határozatot súlyos testi sértés büntette miatt. Ugyanezen bíróság 8.B.2514/1992. számú ügyében súlyos testi sértést okozó ittas járművezetés büntette, 6.Sze.6558/2008. számú ügyében garázdaság szabálysértése, majd 8.Szk.5085/2006. számú ügyében engedély nélküli vezetés szabálysértése miatt járt el vele szemben és alkalmazott szankciót. (Székesfehérvári Városi Bíróság 11.B.207/2011. számú csatolt irata, lajstromkivonat)

A vádbeli időpontban I.rendű vádlott neve 43 éves, 175 cm magas és 85 kg súlyú volt. **2. sértett** sértett 66 éves, **1. sértett** 28 éves és a vádlottnál jelentősen alacsonyabb és kisebb súlyú személy volt. (102/2010. bü. 49. oldal, 40/2010.bü. 194. oldal)

I.rendű vádlott neve vádlott a 2010. március 21. napi bűncselekmény elkövetésekor súlyos-
igen súlyos határán lévő részegség állapotában volt. (40/2010. bü. számú nyom irat 114-119.
oldal)

A terhelt személyiségzavarban szenved, mely megkönnyítette, elősegítette a cselekmény
elkövetését, azonban beszámítási képességét nem érinti, nem zárja ki és nem is korlátozza.
(40/2010. bü. 142. oldal)

Az így **kiegészített tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, így az ítéletábra erre
alapította a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

Mindezek alapján a törvényszék okszerűen következtetett valamennyi tényállási pontban
I.rendű vádlott neve bűnösségére és a cselekményeket jórészt törvényesen minősítette.

Helyesen állapította meg, hogy az 1. pontban írt cselekményeivel a vádlott magvalósította a
személyi szabadság megsértésének büntettét. Nincsen jelentősége annak, hogy a vádlott
ténylegesen kulcsra zárta-e az ajtót, vagy csak imitálta, mert a sértettet, aki többször
megpróbált felállni és az ajtóig jutni, fizikailag ebben megakadályozta, és ököllel való
ütlegetéssel tetteleg bántalmazta is. Kést szorított a nyakához, felgyújtással fenyegette, vagyis
helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a sértett sanyargatása is megvalósult. Ez a
magatartás pszichikai és fizikai értelemben is meghaladta a szabad mozgásban való
akadályozás „szükséges” erőszak mértékét. A kés használata miatt a másik - felfegyverkezve
történő elkövetés - fordulat megvalósult. Mivel e körben a 8 napon belül gyógyuló
sérüléseket okozó testi sértés is megvalósult, helyes a cselekmények halmazatban való
megállapítása.

Ugyanígy helytálló a 2. tényállási pont esetében a zaklatás minősített esetének kimondása,
hiszen az SMS-ek tartalmából egyértelműen megállapítható a félelemkeltési célzat, illetőleg
a személy elleni erőszakos büntetendő cselekmény elkövetésével való fenyegetés.

Az ítéleti tényállás 3. pontjába foglalt cselekmény szintén személyi szabadság
megsértésének büntettét meríti ki, mégpedig annak minősített esetét; a sértett
sanyargatásával való elkövetést, hiszen a sértett álmából felriadva szembekerült az ittas,
kezében kalapácsot tartó vádlottal, aki annak ellenére, hogy **1. sértett** távozni akart a
szobából, nem engedte ki és mintegy félórán keresztül - megöléssel fenyegetőzve -
folyamatosan rettegésben tartotta.

Ez a cselekmény az 1. tényállási pontban foglalt, rövid idővel korábban megvalósult
bűncselekménnyel a Btk.12.§ (2) bekezdése szerint folytatolagos.

A tényállás 4. pontjában írt és a vádlott által tagadott élet elleni cselekmények minősítése
ugyancsak törvényes. Az elsőfokú bíróság is kifejtette, hogy a Legfelsőbb Bíróság 15.
Irányelvének 2. pontja szerint az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék
megállapításánál, az elkövetéskor fennállt tudattartalomra a tárgyi (objektív) és alanyi
(szubjektív) tényezőkből együttesen lehet következtetni.

Ezek a körülmények, amik az Irányelvben példálózó jelleggel szerepelnek, részletesen
elemzésre kerültek az elsőfokú ítéletben. Így alanyi oldalon nincs értékelhető momentum,
mivel az elkövető súlyosan ittas állapotban volt.

Tárgyi oldalon az elkövetés eszköze egy 16 cm fejhosszúságú, 12 cm él hosszúságú és 51 cm-es nyéllel rendelkező balta volt, amellyel a vádlott az álmából felriasztott **2. sértett** sértett feje irányába sújtott, majd dulakodás alakult ki közöttük, és a sértettek kiszorították az udvarra I.rendű vádlott neveet, elvették tőle a baltát. Ekkor a vádlott fojtogatni kezdte az apját védő **1. sértettet**. Az orvos-szakértőnek a **2. sértett** által elszenvedett védekezési sérülésekre, azok keletkezési mechanizmusára és az okozó eszközre, illetőleg a kis-közepes erőbehatásra és annak irányultságára vonatkozó véleménye által adott támpontok, valamint **1. sértett** fojtogatásának módja, időtartama alapján csakis egyenes emberölési szándékra lehet következtetni. A lány nyakának szorításával csakis azért hagyott fel, mert **2. sértett** közbelépett.

Az apa esetében a vádlott kívánta is a halálos eredmény bekövetkezését, és ugyanez állapítható meg **1. sértett** sértett esetében is, így a vádlott cselekménye több emberen elkövetett emberölés kísérletének minősül.

Csak a szerencsén és a sértettek lélekjelenlétén, valamint összehangolt védekezésén múlt, hogy mindkét cselekmény kísérleti szakban maradt; nem következett be súlyosabb büntetőjogi következményekkel járó eredmény.

Egyetértett az ítélőtábla a **2. sértett** sérelmére az emberölés kísérletének befejezése után mintegy 10 perccel később, arcába ököllel leadott csapás, és ezzel járó fogsor, illetőleg protézis kitörésével járó bántalmazás tekintetében az maradandó fogyatékossgot okozó testi sértésként való minősítésével is.

Az elsőfokú bíróság a fenti körben a jogi indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, amely szintén helytálló.

Nem osztotta a táblabíróság az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a tényállás **2. pontjában** írt zaklatás, illetve a **3-4. pontban** szereplő magánlaksértés cselekményei vonatkozásában hiányzik a joghatályos magánindítvány. E tárgyban hozott megszüntető rendelkezés helytelen, illetve a vonatkozó eljárási szabályok téves jogértelmezésén alapul.

A Be.173.§ (1) bekezdése értelmében csak olyan nyilatkozat tekinthető joghatályos magánindítványnak, amelyben a sértett kifejezésre juttatja azt az igényét, hogy a feljelentett személy büntetőjogi felelősségét kívánja (BH2001.507). Ilyen pontosan a feljelentés, vagy a rendőri intézkedést követő tanúvallomás, amit a sértett maga tesz az elkövető ellen.

Az állampolgároktól nem várható el, hogy tisztában legyenek azzal, mely cselekmények üldözendők hivatalból, és melyek csak a sértett kívánatára. Ezért a sértettnek joga van a Be.51.§ (2) bekezdés c) pontja alapján, hogy felvilágosítást kapjon a hatóságtól az eljárási jogairól és kötelezettségeiről. A tájékoztatási kötelezettség nem teljesítése - ennek következtében a mulasztás folytán lejárt jogvesztő határidő - miatt az eljárásban résztvevő személyeket joghátrány nem érheti. Az ilyen formán nem gyakorolt jog az eljárás későbbi szakában is megilleti a sértettet. Vagyis a ténylegesen megtörtént tájékoztatás után kezdődik a 30 napos határidő, amely alatt a jogosult magánindítvánnyal élhet (BH2001.508).

A nyomozati iratok 197. oldalán elfekvő tanúkihallgatási jegyzőkönyv tanúsága szerint a sértettet a 2010. március 21. napján, éjjel 3 óra 15 perckor, a sérelmére megvalósított emberölés büntettének kísérlete miatt foganatosított rendőri intézkedést követően hallgatták ki. Ebben nem tájékoztatták a magánindítvány-tételi jogáról, de ekkor már részletesen

elmondta az éjszakai eseményt megelőzően történt - március 11. napja utáni - folyamatos telefonon történő fenyegetőzést, a március 17-én hajnalban végrehajtott magánlaksértést és a szobába való félórás bezárást, a telefonálás megtiltását, a megöléssel való fenyegetőzést, illetőleg aznap éjszaka a lakásba való ismételt behatolást is. Nyilvánvaló, hogy a sértett azért kért rendőri segítséget és tett utána vallomást, mert a vádlott felelősségre vonását kívánta valamennyi törvénybe ütköző bűncselekménye miatt. E jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozat megfelel a Be.173.§ (1) bekezdésében írt kritériumoknak.

A 2010. április 29. napján lezajlott folytatólagos kihallgatás alkalmával a nyomozó hatóság már tisztában volt azzal, hogy nemcsak közvadra üldözendő élet elleni bűncselekmény, hanem egyéb - magánindítványra büntetendő - bűncselekmények alapos gyanúja is megállapítható. Ezért kifejezetten felhívta a sértett figyelmét a gyakorolható jogára, aki ezzel az módon élt is (nyom.irat 216-217. oldal). A magánindítvány tehát a tájékoztatást követően azonnal bejelentésre került.

A kifejtettekből következik, hogy a sértett magánindítványa - mindhárom további bűncselekmény vonatkozásában - valamennyi eljárásjogi szempontból joghatályosnak tekinthető.

A táblabíróság, a Be.2.§ (2) bekezdésében írtak szerint a vádelvhez tartva magát, megállapította I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségét - az 1. pontban megvalósult cselekménnyel a Btk.12.§ (2) bekezdés alapján folytatólagos - a 2. pontban leírt zaklatás vétségében is, a Btk.176/A.§ (2) bekezdés a) pontja alapján. Ehelyütt meg kell jegyezni, hogy a 2. pontban írott cselekményrészek az (1) bekezdésben foglalt alapesetbe ütköznek (BH2011.268/ II. pont), de az 1. pontban a súlyosabb elkövetési magatartás is megvalósult, amely folytán a teljes cselekmény a minősített eset szerint minősül.

Az ítélőtábla megállapította a vádlott bűnösségét a 3-4. pontokban rögzített cselekmények miatt további 1 rb, a Btk.12.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan, a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a), c) pontjára figyelemmel, a (4) bekezdés szerint minősülő, illetve büntetendő éjjel, felfegyverkezve elkövetett magánlaksértés büntetében is. Ennek megfelelően a megszüntető rendelkezéseket mellőzte.

Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket, melyek tekintetében az alábbi kiegészítés tehető.

Az igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény tartalmazza, hogy a terhelt személyiségzavaránál fogva beilleszkedési zavarral küzd, alacsony frusztrációs tolerancia jellemzi, alkalmazkodási készsége csekély. Azonban nem értéklehető enyhítő körülményként az a személyiségzavar, amely beszámítási képességet nem érinti (56/2007. BK vélemény 4. pont, BH1993.132., BH1992.83/II.).

Nyomatékos enyhítő körülményként nem lehet értékelni a vádlott sokat hangoztatott megbánást sem, mert még az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában is **1. sértett** sértettet tette felelőssé a válságos lelki állapota kialakulásáért, amely az erőszakos fellépésre készítette.

Ugyanakkor súlyosító körülmény, hogy nemcsak 2000-ben, hanem előtte és később is több alkalommal került összeütközésbe a törvénnyel az alkoholfogyasztással összefüggő és személy elleni erőszakos cselekmények miatt. A személyében rejlő társadalomra veszélyesség foka ezért jelentős.

Ennek megfelelően osztotta a táblabíróság azt az ügyészi álláspontot is, hogy a I.rendű vádlott neve terhére megállapított bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlya, és a feltárt bűnösségi körülmények mellett - még a megszüntető rendelkezést figyelembe véve is - aránytalanul enyhe, a Btk.37.§-ában írott büntetési célokat; különösen a társadalom védelmét kellőképpen nem szolgáló szabadságvesztés büntetést alkalmazott az elsőfokú bíróság.

A további bűncselekményekben való bűnösség megállapítása miatta az ítéletablának új büntetést kellett kiszabni.

Az elsőfokú bíróság indokolásából kitűnik, hogy a Btk.2.§ I. fordulataának megfelelően az elkövetéskor hatályban volt anyagi jogi szabályokat alkalmazta, mivel ez jelent kedvezőbb elbírálási lehetőséget a terhelt számára.

A táblabíróság is e szempont szerint szabta ki - a 10-20 évig, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett - a minősített emberölés kísérlete és a 2-8 éves büntetési tételű személyi szabadság megsértése, valamint a fentiekben megállapított egyéb bűncselekményekért, a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdése alapján halmazati büntetésül a Btk.42.§ (2) bekezdés b/2.) pontja alapján a büntetési tétel középértékéhez közelítő fegyházbüntetést.

Kétségtelen tény, hogy a legsúlyosabb bűncselekmény kísérleti szakban maradt, de a további bűnösség megállapítás és a már említett büntetéskiszabási szempontok indokolták a súlyosítást, ha nem is az ügyészi indítvány által célzott mértékben.

Az elsőfokú bíróság által arányosan meghatározott közügyektől eltiltást alkalmazta a másodfokú bíróság is a Btk.53.§ és 55.§ (1) és (2) bekezdése szerint.

Az ítéletábla az elsőfokú határozat egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta.

A fentiekben kifejtettek alapján a táblabíróság a Veszprémi Törvényszék 2012. június 8. napján kihirdetett 1.B.188/2011/58. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság beszámította a vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetésbe az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős elbírálásig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A jogorvoslati jog a Be.386.§ (1) bekezdés a) pontjának II. tételén nyugszik.

Győr, 2013. február 14. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

. Vajda Edit sk.

a tanács tagja, előadó

. Miklós Mária sk.

a tanács tagja

A kiadmány hiteléül:

Kiadó: